

40 DANA ZA ŽIVOT

19. dan, 7. ožujka 2021.

Nakana:

Molimo za obnavljanje žara kako bismo velikodušno bili na pomoć nerođenima i njihovim obiteljima.

Sveto pismo:

„Ako kada prezreh pravo sluge svoga il' služavke, sa mnom kad su se parbili, što ću učiniti kada Bog ustane? Što ću odvratit' kad račun zatraži? Zar nas oba on ne stvori u utrobi i jednako sazda u krilu majčinu?“ (Job 31, 13 - 15)

Razmatranje:

Čovjek koji provede život gradeći svoj maleni, izolirani kutak svemira, gdje će moći uživati u vlastitom miru, je upao u Sotoninu zamku sebičnosti. Nismo stvoreni da živimo za uklanjanje tegoba iz vlastitog života, već za širenje Božjega kraljevstva. To Kraljevstvo ne zna za sigurne bedeme i utočišta u koje se čovjek može sakriti, jer je ono Kraljevstvo koje se širi, koje se žrtvom i radikalnim svjedočenjem nalazi u stalnom osvajanju duša Božjoj neizmjerne ljubavi. Stvoreni smo za borbu, ponajviše za one malene koji još nemaju snage boriti se za sebe. U konačnici, Krist je taj koji se odrekao svoga mira kako bi od ropstva i smrti spasio malenog, slabasnog čovjeka.

Molitva:

Gospodine Isuse, oslobodi me mahnite potrage za udobnošću, sigurnošću i izbjegavanjem teškoća, od mehanizma koji me tjera da prvo mislim na sebe i svoje dobro, od prikrivene radosti što se neko zlo nije meni dogodilo. Udijeli nam Duha koji je tebe vodio da se za naše spasenje izložiš, budeš ranjen i ubijen. Podaj nam da i mi, poput tebe, budemo spremni dati sve što imamo za spasenje drugih. Oblikuj našu molitvu da u njoj ne tražimo očuvanje vlastitog života, već prigodu za žrtvu. Amen.

vlč. Tomislav Šagud, privremeni upravitelj župe
sv. Jelene Križarice, Zabok

PSALAM 77

Glasom svojim Bogu vapijem,
glas mi se Bogu diže i on me čuje.
U dan nevolje tražim Gospodina,
noću mi se ruka neumorno pruža k njemu,
ne može se utješit' duša moja.
Spominjem se Boga i uzdišem;
kad razmišljam, daha mi nestane.
Vjeđe moje držiš,
potresen sam, ne mogu govoriti.
Mislim na drevne dane
i sjećam se davnih godina;
razmišljam noću u srcu,
mislim, i duh moj ispituje:
»Hoće li Gospodin odbaciti zauvijek
i hoće li ikad još biti milostiv?
Je li njegova dobrota minula zauvijek,
njegovo obećanje propalo za sva pokoljenja?
Zar Bog je zaboravio da se smiluje,
ili je gnjevan zatvorio smilovanje svoje?«
I govorim: »Ovo je bol moja:
promijenila se desnica Višnjega.«
Spominjem se djela Jahvinih,
sjećam se tvojih pradavnih čudesa.
Promatram sva djela tvoja,
razmatram ono što si učinio.
Svet je tvoj put, o Bože:
koji je bog tako velik kao Bog naš?
Ti si Bog koji čudesa stvaraš,
na pucima si pokazao silu svoju.
Mišicom si izbavio narod svoj,
sinove Jakovljeve i Josipove.
Vode te ugledaše, Bože,
ugledaše te vode i ustuknuše,
bezdani se uzburkaše.
Oblaci prosuše vode,
oblaci zatutnjiše gromom
i tvoje strijele poletješe.
Grmljavina tvoja u vihoru zaori,
munje rasvijetliše krug zemaljski,
zemlja se zatrese i zadrhta.
Kroz more put se otvori tebi
i tvoja staza kroz vode goleme,
a tragova tvojih nitko ne vidje.
Ti si svoj narod vodio kao stado
rukama Mojsija i Arona.